

Kristályfácán

Kristályfácán a Thai klasszikus dalból 'Soy Saeng Daeng'
A Kristályfácán Nat első kompozíciója volt. Ez a darab egy zongorahangverseny során került bemutatásra a zeneszerző által, a Thaiföldi Kulturális Központ Főcsarnokában 1987-ben nyitásának ünnepségén. A történelmi eseményt országos televíziós adás közvetítette, Őfelsége Bhumibol király (IX. Ráma) jelenlétével.

A kristály fácán egy misztikus lény a „Phra Lor” történetéből. Ebben a történetben a kristály fácán a főszereplő - Phra Lor csábítására szolgált. Úgy tartják, hogy a fácán gyönyörű és lenyűgöző azok számára, akik szemet vetnek rá. A gyönyörűségét e misztikus lénynek a zene ábrázolja. A zeneszerző variációs forma segítségével kalauzolja a közönséget, hogy ezt a szépséget különböző szögekből, és közlelről megfigyelhessék.

Siam Sonata

Siam Sonata kompozíció Őfelsége Bhumibol Adulyadej (IX. Ráma) királynak szentelt hetvenötödik születésnapja alkalmából 2002-ben.

A Siam Sonata egyesíti Thaiföld négy régiójának egyediségét zongoraszonáta formájában. A kompozíció négy tételre oszlik, kezdve a fenséges Központi Régiótól, a pezsgő Északkeleten, es a kecses Északon át, az élénk Délig. A thaiföldi kultúra szellemét ábrázolják az egyes régiók minden szokásában, hagyományában és dialektusában. A sokféleség ellenére erőt találunk az egységben, amely kulcsa az ország jólétének. Ez a kompozíció szimbolizálja a szeretet harmóniáját a zeneszerző szülőföldjén, Thaiföldön.

Északkelet (Allegretto Scherzando)

Ho Sam La-val (Három Tisztelgés) kezdve, majd Toey Sam Changwa-val (három ritmikus szakaszra osztott Toey Dal-al) folytatva, a tétel a Kaen hangjának utánzásával kezdődik, ami egy hagyományos fúvós hangszer, a régió jellemzőit képviseli. Ez az első két szakasz nyitja meg a tételt, a második szakasz két egymástól független rész kölcsönhatása, amely során a bal kéz versenyre hívja a jobb kezet. A középső szakasz dúr hangnemben íródott, ami az északkeleti emberek szelíd és őszinte természetére emlékeztet. A harmadik Toey szakasz az utolsó refrénnél kezdődik. Játékossága szimbolizálja az északkeleti táncot, valamint a thaiföldi emberek boldog és élénk természetét.

Valahol, Valahogy

Őfelsége a "Valahol, Valahogy" dallamát komponálta először majd felkérte Fensége Herceg Chakrabhandh Pensiri-t, hogy írjon hozzá angol dalszöveget. A thai dalszöveget Swasdi Pichitworakarn úr írta, „Szórakozás” címmel amelyet a Thai nyelvből „Álom”-ra is fordíthatunk.

Dicsőség Nagy Királyainknak

Az első thai zongoraszónáta darab, amelyet valaha írtak a thai klasszikus zene történetében, amelyet 1995-ben Őfelsége Bhumibol Adulyadej-nek (IX Ráma) Arany Jubileumának tiszteletére komponáltak. A zeneszerző négy thaiföldi klasszikus dallamot használt, amelyeket a Chakri-dinasztia korábbi uralkodói írtak, minden egyes tétel fő témájaként. Bulan Loy Luen (Lebegő Hold), Őfelsége II. Ráma Király szerzeménye. Kluen Kratop Fang (Törés Hullám), Ratre Pradap Dao (Csillagos Éjszaka) és Khamen La-or Ong, Őfelsége VII. Ráma király szerzeménye. Ezenkívül Őfelségének, IX. Ráma király által komponált hat romantikus dal az első négy dallam összekapcsolására szolgál, nyugati harmóniát alkalmazva thai felhangokkal.

A zongoraszónáta utolsó tételének (Allegro ma non troppo) thai címe "Éljen soká a Király"-t jelent. Ez egy rondo, amely Khamen La-or Ong dallamával nyit, amit Maha Chulalongkorn kísér, majd visszatér az első szakaszhoz Asz-dúr magasabb kulcsában. A következő szakasz bemutatja a Yoong Thong (Arany Páva) dallamot, mielőtt visszatér az első szakasz F-dúr eredeti kulcsához. A tételt befejező kódában Yoong Thong és Maha Chulalongkorn egymás ellen játszanak, ami diadalmas és örömteli befejezéshez vezet. Yoong Thongot és Maha Chulalongkorn IX. Rama király szerezte, hogy Thaiföld két legrangosabb egyetemének, Thammasart és Chulalongkorn Egyetem himnuszává váljon. Mindkét egyetem hallgatói a himnuszt kívülről tudják. A tétel hangulata élénk, szokatlan zongorai technikákkal, részeiben imitálja a thaiföldi gamelan hangjait (főként bronzból készült ütőshangszer). Maha Chulalongkorn Őfelsége IX. Ráma király egyetlen pentaton skálára átírt szerzeménye. A pentaton skálára Professzor Devaprasit Patayakosol írta, amelyet a Thai Pipat Zenekar játszott a késői király kérésére 1954-ben - a zeneszerző születésének évében.

Szvit Zongorára és Ütős hangszerekre „A Tékozló Fiú”

Szvit Zongorára és Ütős hangszerekre „A Tékozló Fiú” thai népi dráma - „Likay” - előadás kíséretében. A kompozíciót egy bibliai történet, a „A Tékozló Fiú” példabeszéd ihlette (Lukács 15: 11–31). A darab négy részre oszlik - az élet, az igazság, a megbánás, és a megbékélés - a fő dallamvonalat a zongora adja, a thaiföldi "Tapon" dob és más ütős hangszerek kíséretében, amelyek fokozzák az előadás drámai aspektusát. A „Likay” thaiföldi népi dráma az előadóművészek közötti játékos párbeszédéről ismert. Ennek a kompozíciónak a zeneszerzője azonban a régi hagyományokkal ellenkezőleg a Likay-t balett-előadás formájában eleveníti meg és a történetmesélés kizárólag a zenén keresztül valósul meg.

1. ÉLET

Ez a darab Likay hagyományokkal kezdődik, a Wa elnevezésű nyitánnyal, amelyet a Pleng-ork-kaek vagyis Likay bevezető dala követ. Ezután a Wa nyitány ismét visszatér, hogy bemutassa az apa és lánya - az idősebb testvér - karakterét. Ők ketten családjuk szépségén és harmóniáján tündöklnek. Ezt követően a tékozló fiút mutatják be saját Kra-tai-ten (a táncoló nyúl) dalával. Ez egy nagyon játékos zenei darab. Belépése a helyszínre vidám látvány, mind addig amíg hazudni kezd, hogy elindul tanulmányai miatt egy távoli városba, majd apjától kéri az örökségének részét. Nővére nyíltan ellenzi az ötletét, erre a fiú dühös lesz és fizikailag bántalmazza. Az apa végül beadja derekát, és megadja amit fia követel. A jelenet egy boldog és elégedett fiatalemberrel ér véget, aki izgatottan indul felfedezni a világot.

2. Igazság

A jelenet egy szépségét csodáló kurtizánnal kezdődik. Azon mëlázik épp, hogyan lehetne rávenni egy gazdag úriembert arra, hogy gyémántokat és ékszereket adjon neki. Alapvető dallama a Loy-krathong dal. Ez a dal a Loy-krathong fesztiválról szól, melyet minden évben Thaiföldön a Vízistennő áldó kegyelméért ünnepelnek. Noha a víz istennőjének szánták, sok fiatal pár megragadja ezt a lehetőséget, hogy ünnepelje saját Valentin-napjának thai változatát. A Loy-krathong édes dallama lassan ünnepi Kinnaree-rongá alakul. Megérkezik a tékozló fiú, akit a kurtizánnal látunk. A nő sok barátot invitál, hogy csatlakozzon az összejövetelre, és addig biztatja a tékozló fiút további költekezésre, míg egész vagyonát élvezetekre nem pazarolja. A Loy-krathong dal különféle formában jelenik meg, többek közt jazzes stílusban is. A darab a valóság fájdmával való

szembesülésével ér véget a fiú számára. Miután a teljes vagyona elfogyott, ráébred az élet igazságára.

3. MEGBÁNÁS

A jelenet a tékozló fiúval kezdődik, aki szegény sorsában egy távoli földön dolgozik, ahol senki sem gondoskodik róla. A Kaek-pattani dallama egy erőteljes bevezető után indul, amelyet a középső szakaszban Thorani-kan-saeng („A Föld Könnyei”) követ. Ez utóbbi dal a szomorúságot és a megbánást tükrözi a tékozló fiú szívében. Egy gazdag ember fiaként, most sertéseket etet és velük étkezik egy semmi közepén lévő tanyán. Ez a jelenet azzal ér véget, hogy a tékozló fiú felismeri bűnét, és úgy dönt, hogy hazatér, hogy bocsánatot kérjen apjától.

4. MEGBÉKÉLÉS

A tékozló fiú hazafelé indul, Dom-kai dallama kíséretében aggódó szívvel, mivel nem tudhatja, hogyan fogadják majd. Amikor hazaér, a dallam megváltozik Prachao-loytaad-dalchan-ra. Miután apja megbocsátott neki, megkezdődik az ünneplés, és a dallam Prachao-loytaad-chan-diew-ra változik. Azonban mikor nővére megtudja mi történt, dühös lesz és úgy érzi apja kevésbé szereti őt, mint öccsét. A tékozló fiú csak azután kap megbocsátást nővérétől, hogy esedezve beismerte bűneit. Végül a család harmóniája helyreáll, az örömteli véget Yokee-tawai-fai dallam zárja.